

Až půjdu po úbočí

Radůza

Až půjdu po úbočí
až mi na cestu zasvitne den
ani jednou se neotočím
vzkřiknu: "Minulé, čert tě vem!"
to jen utrh se svah, abych nemohla dál
aby šlo se mi nesnadněji
je to tak, že vpřed stejně musím
i když přišla jsem o naději

Až mý paty polechtá stráň
ani jednou si nevzpomenu
na únavou prokvetlou skrář
nohy sedrané od kamenů
to přišla jen bouřka a přívaly vod
strhly mě do údolí
je to tak, že na světě není
ach, nic, co nepřebolí

Až půjdu po úbočí
až mi na cestu padne zas noc
až mi steče pot pod obočí
vzkřiknu: "Nemá zlé nade mnou moc!"
to jen v soutěsce na chvíli strach na mě sed
to hora vrhla svůj stín
když se otočím, v slunci tam jdou
můj muž, dcera a syn